

LIDIA DUDZIAK

RADNA MIASTA POZNANIA KLUB RADNYCH PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ

Poznań dnia 15.05.2018

INTERPELACJA

Dot : obchodów 100 lecie Niepodległości Polski

Szanowny Panie Prezydencie!

Jako Polacy

- z pokolenia przedwojennego tzn. sprzed II-iej wojny światowej
- osoby urodzone w czasie wojny /1939-1945/
- także Osoby urodzone krótko po 1945
- Stowarzyszenie Czerwiec 1956
- także my dzisiaj żyjący w tych czasach Poznaniacy

Wszyscy mamy obowiązek przekazać kolejnym pokoleniom wiedzę o naszej przeszłości, która przekazali nam nieskażeni propagandą niemiecką i sowiecką nauczyciele, zarówno w szkole, na tajnych okupacyjnych kompletach, a także w głębokiej tajemnicy, krótko po wojnie. Dziś trudno wyobrazić sobie, że za głoszenie na lekcjach historii prawdy o tym, co było, groziło nauczycielom i dyrektorom szkół, więzienie.

Wychowano nas w poszanowaniu narodowych tradycji, w wielkim szacunku dla naszych wybitnych Rodaków, jak i Osób innych narodowości mających wpływ na los Polski, a także w duchu tolerancji stad też hasło "Bóg-Honor-Ojczyzna", było zgodne z naszymi przekonaniem i wiarą.

Wybuch w Europie pierwszej wojny światowej był przyczynkiem do myśli i działań, dotyczących uwolnienia Polski od zaborców, zważywszy, że tysiące naszych Rodaków zostało zmuszonych do udziału w niej, poprzez przymusowy pobór do wojska. Wielu Polaków zginęło w wyniku zbrodniczego zastosowania przez Niemców gazów bojowych i innych cierpień.

LIDIA DUDZIAK

RADNA MIASTA POZNANIA KLUB RADNYCH PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ

Nasi Rodacy za oceanem, do których docierały wiadomości o okrucieństwie I-szej wojny światowej już w październiku 1914 r, jako Amerykańska Polonia powołali Polski Centralny Komitet Ratunkowy, by nieść pomoc Polakom w Ojczyźnie.

W roku 1915 dotarł do Stanów Zjednoczonych laureat Nagrody Nobla – Henryk Sienkiewicz, który od dnia 1 lutego 1915 r rozpowszechniał wśród Polonii przygotowany przez siebie Apel pt. Odezwa do ludów cywilizowanych”, zawierający ważne do odzyskania przez Polskę niepodległości fakty i wnioski. W tamtym czasie Henryk Sienkiewicz napisał też nowelę „Za Chlebem” o Polakach, którzy by nie umrzeć z głodu w rozgrabionej przez zaborców Polsce, musieli emigrować za ocean, do Ameryki. Nowela ta była niegdyś obowiązkową lekturą w szkole.

Dnia 15 kwietnia 1915 r przybył do Stanów Zjednoczonych Ignacy Jan Paderewski, znany powszechnie jako polski Maż Stanu i wybitny pianista. Już 30 maja 1915 roku Ignacy Jan Paderewski zwołuje wiec w Chicago i do wielotysięcznego tłumu zgromadzonych Polaków i Amerykanów wygłasza płomienne przemówienie o potrzebie walki o powrót Polski na mapy świata i o powołanie struktur, które udzielenie pomocy tej umożliwią i zachęcą do wstępowania do amerykańskiej armii jeśli USA przystąpi do wojny.

Równocześnie w tamtym czasie, to jest dnia 7 lutego 1916 roku na ziemiach polskich Niemcy zarządzili rekwizycję na potrzeby wojska przedmiotów domowego użytku z miedzi, mosiądzu i aluminium, a 7 marca 1916 r ukazało się rozporządzenie generała- gubernatora warszawskiego Hansa von Beslera o rekwizycji maszyn i urządzeń przemysłowych. W wyniku tego, jak i następnych podobnych zarządzeń władz niemieckich przemysł uległ systematycznej degradacji. Ogółem wywieziono, jak podali kronikarze, do Niemiec m.in.ca 900 wielkich silników parowych i spalinowych, 3200 obrabiarek, 3000 elektromotorów i dynamomaszyn, a także ogromna ilość żywności.

Niemiecka grabież wówczas dotyczyła Polaków wszystkich narodowości.

Dążenie do odzyskania niepodległości trwało nieustannie poprzez działania takich Osób jak: Józef Piłsudski, Józef Haller, Edward Rydz-Śmigły, Kazimierz Sosnkowski, Bolesław Roja, Ignacy Daszyński, Roman Dmochowski, Wincenty Witos, Gabriel Narutowicz, Michał Drzymała i inni.

Należy dodać, że równolegle Ignacy Jan Paderewski miał możliwość na bieżąco informować Prezydenta Wilsona o dramatycznej sytuacji Polaków w Ojczyźnie.

Wówczas na wniosek o konieczności obrony międzynarodowego pokoju, złożony przez Prezydenta Thomasa Woodrow Wilsona, Kongres Stanów Zjednoczonych wyraził zgodę na przystąpienie USA do I-szej wojny światowej i w kwietniu 1917 roku Stany Zjednoczone wypowiedziały wojnę Niemcom.

Po zakończeniu tych działań wojennych, dnia 8 stycznia 1918 roku, w Orędziu do Kongresu USA Prezydent Wilson przedstawił program ujęty w 14 punktach, precyzujący warunki pokoju i unormowania stosunków międzynarodowych, w których przedstawił amerykańską wizję powojennego świata, mając przeświadczenie, że poszanowanie legalizmu zjedna mu przychylność na międzynarodowym forum pokojowej dyplomacji.

Z czternastu punktów pokojowego programu opracowanego przez Prezydenta Thomasa Woodrow Wilsona punkt 13 ma następujące brzmienie:

LIDIA DUDZIAK

RADNA MIASTA POZNANIA KLUB RADNYCH PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ

13." Należy stworzyć niezawisłe państwo polskie, które winno obejmować terytoria zamieszkałe przez ludność niezaprzeczalnie polską, któremu należy zapewnić niezawisłość polityczną i gospodarczą oraz integralność terytorialną należy zagwarantować paktem międzynarodowym"

Traktat pokojowy nazywany po dziś dzień Traktatem Wersalskim, formalnie kończący pierwszą wojnę światową, podpisany został dnia 22 czerwca 1919 roku w Wersalu, przez Prezydenta Wilsona jak i pozostałych uczestników Konferencji w Wersalu, a z ramienia Polski podpisali go Ignacy Jan Paderewski i Roman Dmowski.

Prezydent Stanów Zjednoczonych Thomas Woodrow Wilson zmarł w roku 1924. Ignacy Jan Paderewski postanowił uczcić Prezydenta Wilsona, zlecając wykonanie pomnika Prezydenta znakomitemu amerykańskiemu rzeźbiarzowi Gutzonowi Berglumowi, który wcześniej wykuł w skałach na Mount Rushmore oblicze Prezydenta Waszyngtona.

Ignacy Jan Paderewski, będąc fundatorem tego pomnika postanowił, że stanie on w Poznaniu, ponieważ to właśnie w naszym mieście z balkonu hotelu Bazar wzywał mieszkańców Poznania do zwycięskiego Powstania Wielkopolskiego.

Pomnik postawiono w ówczesnym Ogrodzie botanicznym Uniwersytetu Poznańskiego, nadając mu nazwę Park Wilsona. Prezydent Wilson, na wysokim cokole, został wyrzeźbiony w postawie stojącej. Odświeżenia pomnika w 1931 roku dokonała zona Prezydenta Wilsona, przyjeżdżając na zaproszenie władz miasta i fundatora pomnika, do Poznania.

Pomnik, po wejściu w 1939 r Niemców do Poznania, został natychmiast wysadzony.

Po 1945 roku na cokole postawiono pomnik socjalisty ściętego w 1905 r w Cytadeli warszawskiej- Marcina Kasprzaka, który to pomnik po roku 1989 przewieziono do miejsca urodzenia Kasprzaka- wsi Czołowo w Wielkopolsce.

Na cokół w Poznaniu Prezydent Wilson wrócił niestety tylko w formie popiersia/nie znaleziono pieniędzy na pomnik/

Nie było żadnych uroczystości! A jak podała nam Ambasada USA jest to jedyne miejsce upamiętnienia Prezydenta Wilsona w Polsce. Ponoć w Warszawie jest plac Wilsona. I to wszystko!!!!

Uznając, że Prezydent Stanów Zjednoczonych Thomas Woodrow Wilson, przyczynił się do naszej niepodległości, jeśli nie przyjmujemy, że jest też niepodległości jednym z głównych Autorów, powinniśmy właśnie teraz, kiedy mija 100 lat niepodległości Polski, uhonorować tegoż Prezydenta stosownymi uroczystościami.

Może uroczystości te uda się zorganizować w dniu 4 lipca, czyli w święta Stanów Zjednoczonych?

Czy zdążymy? Czy chcemy?

Zależy nam bardzo na doskonałych kontaktach ze Stanami Zjednoczonymi i przychylnym Polsce obecnym Prezydentem USA.

LIDIA DUDZIAK

RADNA MIASTA POZNANIA KLUB RADNYCH PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ

Pominiecie okazji zorganizowania w Stołecznym Mieście Poznaniu uroczystości ku Czci, tak zasłużonego dla Polski Prezydenta USA Thomasa Woodrow Wilsona i to godnych uroczystości, byłoby błędem i zaprzepaszczeniem znakomitej okazji w roku 100 lecia odzyskania Niepodległości przez Polskę.

Zwracam się imieniu Stowarzyszenia „Wspólnota Polaków Wypędzonych i Poszkodowanych przez Niemców w latach 1939-1945- dziś ludzi wiekowych, schorowanych i słabych fizycznie, zdając sobie sprawę, że nie SA w stanie sami zorganizować takiej uroczystości.

Do prośby dołącza się pokolenia przedwojennego tzn. sprzed II-ej wojny światowej, osoby urodzone w czasie wojny /1939-1945/,także osoby urodzone krótko po 1945,a także my dzisiaj żyjący w tych czasach Poznaniacy.

Uprzejmie prosimy o pochylenie się nad naszym wnioskiem.

Z poważaniem

Lidia Dudziak